

تابلویی و روش گشتاورهای تعمیم یافته طی دوره ۲۰۱۰ - ۲۰۰۰ پرداخته است. نتایج نشان می‌دهد که اعتبارات تأثیر مثبت و قابل توجهی بر تولید ناخالص داخلی بخش‌های اقتصادی از جمله کشاورزی دارد.

فريتاک^۱ و فريک^۲ (۲۰۱۷) در مطالعه‌ای پیوندهای بخشی خدمات مالی اقتصادهای نیجریه و کنیا را برای سالهای ۲۰۰۷، ۲۰۰۹ و ۲۰۱۱ ارزیابی کرده و پیوندهای پسین و پیشین و ضرایب فزاینده را برای بخشهای خدمات مالی تعیین کرده‌اند. آن‌ها به دلیل گسترش روز افزون نقل و انتقالات پولی موبایلی، پیوندهای بخش ارتباطات را نیز محاسبه کرده‌اند. آن‌ها در نتایج خود می‌نویسند: یافته‌های ما اهمیت خدمات مالی را به عنوان ابزار توسعه اقتصادی برای هر دو اقتصاد تأیید می‌کند.

بیگريمانا و هانگی^۳ (۲۰۱۸) در پژوهش خود اثر مشارکت در تأمین مالی را بر رشد اقتصادی کشور رواندا در سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۶ م بررسی کرده و دریافته‌اند که رابطه بلندمدت میان این دو متغیر در رواندا وجود دارد. همچنین وام بانکی تجاری به رشد اقتصادی رواندا کمک کرده است. از این رو دولت آن به تنظیم سیاست‌هایی نیاز دارد که دسترسی مردم به وام بیشتر شود.

آپوستولاکیس و پاپادوپولس^۵ (۲۰۱۹) در مقاله‌ای تأثیر پایداری مالی را در رشد اقتصادی کشورهای OECD طی سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۶ م بررسی کرده‌اند. آن‌ها در پژوهش خود از روش پانل VAR استفاده کردند و در نتایجشان نشان دادند روند نزولی متغیرهای تأمین مالی در رشد اقتصادی این کشورها تأثیر منفی داشته است.

با توجه به مطالعات انجام شده، می‌توان گفت نوآوری این مقاله در سه زمینه است: ۱. استفاده از روش حوزه نفوذ که جزء روش‌های با رویکرد نوین است و

1. Freytag

2. Fricke

3. Bigirimana & Hongyi

4. Rwanda

5. Apostolakis & Papadopoulos